

REDACTIA
strada Anlich Nr. 1

ABONAMENTUL
Anstro-Ungaria :
un an 20 cor. pe 1/2
10 cor.; pe 1/4 de an
5 cor.; pe 1 luna 2 cor.
de Duminică pe an
— 4 coroane. —
Pentru România și
rămânțate pe an:
40 franci.

scrierile nu se napotiază

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA:
Arad, strada Anlich Nr. 1

INSERTIUNILE:

de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Scrierile nefrancațe nu se
primesc.

Tempora mutantur...

(S.) Tisza Kálmán a vorbit!

Nu fără cuvânt era așteptată
vorbirea „generalului“ la Oradea-Mare,
un moment politic, căci declara-
țiile sale au provocat o adevărată
fiecăre în presa maghiară.

Dela retragerea sa dela guvern,
Tisza Kálmán de câte ori a luat cu-
vântul, în parlament sau chiar și în
dăru de parlament, declarațiunile
sale au fost obiectul unei deosebite
atențiuni și în mare parte erau soco-
lite drept directive pentru politica
gvernurilor „liberale“.

Opinia publică șovinistă aceeași
care-l-a i-o prevedea, când s'a anun-
țat darea de seamă a bătrânului poli-
tician în fața alegătorilor săi din
Oradea-Mare. Prin nici un ziar nu s'au
vădit aprecieri prealabile față de
declarațiunile politice ce vor urma,
ci tradiția îi păstra lui Tisza un
numb...

Dar după ce discursul său dela
Oradea-Mare a fost cunoscut, prea
tornicel prim ministru de odinioară
s'a văzut încolțit din toate părțile și
numai cu a lăcrășă lui... Bánffy.

În această situație a sa însă, de-
parte gândul de a urma exemplul
bătrânului Bánffy, sub forța impreju-
rilor generalul de odinioară își de-
pune șarghea și își închină brațul slă-
bit serviciului de soldat al lui Széll.

Tantum mutatus ab illis.!

Apărând politica de naționalități
a guvernului Széll, în discursul său
dela Oradea-mare, Tisza Kálmán își
desăvujează politica sa de naționali-
tăți, pe care a dus-o în curgere de
15 ani, ca prim-ministru și apoi ca
șef al guvernului următor, care s'au
întrecut în opresiunea naționali-
tăților și în special a Românilor.

Combate șovinismul maghiar,
proba „neșovinismul“ guvernului
actual, tocmă el, a cărui devisă era:
„Őssze kell tiporni a nemzetiségek!“
(Naționalitățile trebuie zdrobite).

Tantum mutatus ab illis.!

Apărându-și partea de aderență
pentru Széll, Tisza spune:

„Dacă acusa (din partea bánffy-
știlor) merge numai până acolo
că guvernul nu face politică șovi-
nistă, eu aș zice, e adevărat, nu
face, dar' atunci foarte corect
procedează...“

Și pornit pe această cale, Tisza
Kálmán mai zice:

„La 1848 un guvern unguresc
a împărțit drepturile între cetățenii
ori cărei rase, ear' de la 1867 în-
coace nu numai legile din 1848 și

„spiritul cuprins într'acelea, dar' și o
„nouă lege pozitivă a făcut hotărât
„și curat peste puțină, ca un guvern,
„dacă cumva intenționat nu voește să
„violeze legea, să urmărească o poli-
tică șovinistă...“

Proșioase sunt aceste cuvinte
din gura lui Tisza Kálmán și ne fac
impresia unei mărturisiri, pe ocolite, a
pecatului — pentru ușurarea boalei.

Tisza Kálmán spune că o poli-
tică șovinistă maghiară numai un
astfel de guvern din Ungaria poate
să urmeze, care intenționat violează
legea.

Eată justificată prin însuși rostul
lui Tisza Kálmán declarațiunea Comi-
tetului național român de pe banca
acusăților la procesul din Cluj:

„Voi sunteți acușați...!“

Această schimbare a direcțiunei
politice de naționalități din partea lui
Tisza, accentuată și prin faimoasele
discursuri ale lui Széll, ne duc la oare-
cari reflexiuni.

Cercurile conducătoare din țeara
noastră în timp de 25 de ani și-au
sleit puterile în goana contra naționa-
lităților și în preocupățiunea lor de a
maghiarisa. Ear' în timpul acesta ovre-
ismul mascat în haina „patriotismului“
a dus țeara spre nimicire economică
și în robia capitalismului ovreiesc.
Și pe când miseria bate la ușă, na-
ționalitățile, în loc de-a fi contopite cu
Maghiarii, ca o firească reacțiune, mai
resistente, mai refractare față de amă-
giri, mai conștiente de demnitatea lor,
fac pe puternicii zilei să se convingă
de zădărnicia sforțărilor lor.

Deșteptați din amăgitorul vis șo-
vinist, pan-maghiarist, conducătorii de-
stinelor țării ved prăpastia ce li-s'a
deschis în drum și bat în retragere.

„Porțile parlamentului sunt des-
chise“ pentru naționalități, zice Tisza
Kálmán, ear' Széll asigură alegeri li-
bere, —dar' de executarea legilor de na-
ționalități și de violarea lor „intențio-
nat“ nici unul nu vorbește.

N'a sosit încă timpul ca ighe-
monii nostri să se pătrundă de necesi-
tatea unirei tuturor forțelor din pa-
trie, cu toate acestea ne simțim sa-
tisfăcuți când vedem schimbarea de
front, „mea culpa“, a matadorului
Tisza Kálmán.

Am luat act la timpul său de
baterea în retragere a fiului lui Tisza
Kálmán, a lui Tisza István, căruia, cum
vedem, i-se alătură astăzi și „bătrâ-
nul general“; o dovadă, că între poli-
ticianii maghiari e bine pronunțată
această tendință.

Șovinistii sunt rău amăriți de compa-
trioții nostri Sași. Atitudinea deamă a com-
patrioților nostri de viață germană îi scoate
din sărite. „Pesti Napló“ primește din
Murăș-Oșorhei o „gravă plângere“ contra
Comerei de industrie și comerț din Brașov,
car e un cuib al Sașilor „verzi“. Și eată de-
spre ce e vorba: Când ministrul de comerț
a cerut diferitelor Camere din țeară să-și tri-
mită delegații pentru a lua parte la expoziția
din Paris, Sașii au delegat oameni, cari nici
un cuvânt nu știau ungurește, și cari pe drum
nu s'au sfiaș să spună, că nu sunt maghiari.
Și este numai meritul delegaților maghiari,
tactica lor este de a se mulțumi, că frumoa-
sele țerbări n'au fost întrerupte de „conflicte
mai grave“, spune corespondentul respectiv.

Compatrioții nostri Sași citind „revolu-
ționarea“ știre din „Pesti Napló“, nu pot să
nu zică: Dumer Kerl von... „Marktstadt“.

Usura în comitatul Bacă. Usura
care își culege jertfele în comitatul
Caraș-Severin nu este mai puțin in-
durătoare în comitatul Bacă, mai vir-
tosă și „justiția“ îi este amică. Eată
în această privință, cum scrie un ziar
din Szabadka:

Un proces monstru s'a judecat la
Tribunalul din Szabadka, sub presi-
dența judeului Eugen Olsavszky. Je-
luit au fost vre-o sută-patruzeci
de țerani, în cea mai mare parte din
Zenta, Mohul și Ada; acușați: Feuer,
Schlesinger, însărcinații firmei Po-
lakovics, însărcinații firmei Weiss Mar-
ton, Deutsch Károly, Kronstein Adolf
Bischitz Salomon... și o sumă de alți
ovrei. Judecata s'a încheiat seara la
orele 6, când procuratura respinge
acuză.

Par'că nici odată n'ar fi răsunit
în țara noastră:

Justitia regnorum fundamentum!

Frați la frați. Ziarele maghiare aduc
știrea că deja cu sfârșitul anului curent se
vor înființa mai multe consulate bulgare în
Ungaria. Însărcinatul de afaceri al Bulgariei
la Viena nu mai poate să satisfacă
toate exigențele raporturilor economice din-
tre cele două țări, căci Bulgaria dorește
să aibă de acum înainte legături mai strânse
cu Ungaria.

Tisza Kálmán în lumină guvernamentală.

Discursul rostit la Oradea-Mare
de „generalul soldat“ al partidului
„liberal“ este la ordinea zilei în dis-
cutia presei maghiare. Kossutiștii ze-
flemisesc declarațiunile „austro-file“
ale lui Tisza; partidul popular, cel
mai greu atacat de matadorul „libe-
ral“: ca reprezentant al „reacțiunei“,
nu rămâne dator cu respingerea ata-
curilor; ziarul lui Bánffy e fericit că
patronul său a fost tălmăcit de Tisza,
— ear organul semioficios al guver-
nului, „Budapesti Hírlap“, are la loc
de frunte un articol caracteristic pen-
tru situația partidului dela putere,
caracteristic pentru „armonia“ și „uni-
tatea de vederi“ și de direcție în sfîrul
partidului. Socotind de interes arti-

colul din „Budapesti Hírlap“, dăm aci
partea lui esențială, precum urmează:

„Înșelatu-ne-am poate în vorbirea dela
Oradea-Mare, care atât de demult se ves-
tise înainte și s'a predat cu o pregătire
atât de mare? Peste tot nu ne-am înșelat,
deoare-ce Coloman Tisza și acum e tot cel
vechiu. E dialectic și tactic: nu e alt-
ceva și nu e mai mult. Cercul de vederi, în care
se mișcă, e tot acela ca și în curs de de-
cenii, ori el a condus guvernul, ori altul.
Menținerea domniei de partid, ocrotirea
unității partidului în acel sens, ca voința lui
și a aderenților săi să fie decizătoare în gu-
vern, în partid, în parlament și țeara întreagă.
Pentru asta a fost fuziunea, și mai întâiu
guvernul Bánffy și lex-Tisza, apoi guvernul
Széll, cum și pactul însuși — toate sunt
numai pentru treaba aceasta. Cine poștește
a se supune, poate să intre, cu nu-1 place
a se subordona, poate să iasă. Mercantilist
și agrar, toate confesiunile și toate naționa-
litățile, toate încap în partidul liberal,
care nu e nici partid șovinist maghiar, nici
necondiționat austriac, ci da, să fie și să
rămâie inomis partidul Tisza-ist.

Pentru asta s'a rostit vorbirea nici pen-
tru Bánffy, nici contra lui Széll, preterând
pe fostul partid național, ca și când nici nu
l-ar observa, despre partidul independist
tăcând, ca să nu-1 arate prietenia, preveni-
tor față de naționalități (Nu glumește?
— Red. „Trib. Pop.“), rece și respingător
față de partidul popular. Și asta e singurul
moment politic în toată vorbirea oratorică,
al cărei înțeles și scop nu e altceva, decât:
vrea să dovedească, că prin căderea lui
Bánffy, prin intrarea partidului național în
cel liberal și prin guvernarea lui Széll ni-
mic nu s'a schimbat, nici în club, nici în
Dieta, nici în minister, nici în legislațiune,
nici în raporturile noastre cu Austria și
suntem acolo, unde am fost, de când în-
ainte cu un pătrar de veac Tisza Kálmán
a constituit guvernul și partidul liberal.

Se înțeleg, că asta nu corespunde
întru toate adevărului, fiindcă presa mare-
șului de curte zilnic arată contrastul între
energia înfricoșată a sistemului-Bánffy și
între tactul iubitor de pace al guvernului
Széll. Și pentru-ce a căzut Bánffy, dacă nu
pentru motivul, că sistemul lui nu mai pu-
tea să fie susținut? Dacă însă e adevărat,
că sistemul lui Tisza Kálmán ne-a împins
la crasă și dacă nu greșește în părerea, că
e viu și azi acest sistem, atunci întrebăm:
cine e responsabil pentru acele nenorocite
lupte confesionale și de clase, pentru deca-
dența economică și neorânduie, pentru de-
cadența politică și morală, contra căreia
din toate părțile se ridică jalbe, chiar și
din partea liberalilor, și în contra căreia
n'a aflat leac sistemul cel vechiu? Cine
altul e responsabil, decât Tisza Kálmán
împreună cu aderenții și cu prietenii săi,
căci ei își discută pentru sine toate meri-
tele deceniilor trecute. Ea chiar și acum,
încoamă cum a făcut adeseori înainte de
asta, el numește o consolidare sistemul ce
monopolizează domnia de partid, care a
culminat în individualitatea lui. Cu toate
că și vorbirea aceasta dovedește, ca și
istoria lucrurilor, cât de gol a fost sistemul
acela în plan, în organizație și în executare.
E sarbădă această dare de seamă, ca o
predică de post... Tactică și politică de
partid și punctum“.

Din România.

Europa și conflictul româno-bulgar.

În presa europeană serioasă abia se
mai vorbește despre diferendul dintre Româ-
nia și Bulgaria. Ziarele mari și de importanță
și-au exprimat de repețite ori opinia, că răs-
boiul nu e probabil.

„Kölnische Zeitung“ zice și în numărul
său din urmă același lucru și adaugă, că în
casul când Bulgaria nu ar da României o sa-
tisfacție suficientă, atunci va interveni poli-

ția comună a Europei în Bulgaria spre a curăți odată grajdurile lui Angias cel bulgăresc.

Războiul cu Bulgaria.

Cercurile guvernamentale române sunt pesimiste în ce privește aplanarea pașnică a conflictului cu Bulgaria, căci sunt temeri că armată bulgară, grămadită în mare număr la graniță, nu și va pute păstra calmul și va ataca sentinelele române, ceea ce de sigur că ar fi semnalul războiului.

Pentru a preveni o asemenea eventualitate guvernul a luat toate măsurile de a împiedeca trecerea bandelor bulgare care ar căuta să prade populația dela graniță.

Un Bulgar cult intervievat de un ziarist român a declarat că, după cum guvernul bulgar n'a putut să împiedeca crimele lui Sarafoff, tot așa nu va pute împiedeca izbucnirea războiului.

În Bulgaria nu guvernele duc poporul de nas, nu formează ele curentele, nu ele dirigează mulțimea, ci mulțimea le dirigează pe ele.

De aceea, în Bulgaria, pacea și războiul stau acum mai mult în înțelepciunea trupelor române dela graniță, ba chiar în sentimentul de umanitate al Românilor, de cât în puterea guvernului bulgar care este cu totul la discreția comitetului lui Sarafoff.

Părerea oamenilor competenți, cari cunosc bine gândurile M. S. Regelui Carol, este că Suveranul își dă bine seama de urmările unui războiu cu Bulgaria, și ori ce s'ar întâmpla nu voeste a întreprinde nimic fără a avea nu numai asentimentul Puterilor, dar chiar asigurarea că armatele române intrând în Bulgaria vor rămâne ocolo stăpâne.

Din cauza marelui încerceri de care se bucură M. S. Regele atât în țară cât și în străinătate, primul foc tras de armata română va fi pentru toată lumea un semn că statul bulgar și-a trăit traiul, și că puterile europene l-au părăsit.

Uneltiri de-ale Ovreilor în România.

„România Jună“ în numărul de Sâmbătă scrie următoarele:

„Pare confirmată acum știrea dată de curând de câtră o foie jidovească, după care Ovreimea din România a făcut apel la evreimea din străinătate, spre a-i veni în ajutor la cucerirea drepturilor.

În cazul acesta campania inversenată dusă de-o anumită presă a noastră în con-

flictul româno-bulgar se explică. Ea avea în vedere nu atât patrioticul scop, de-a întări entuziasmul nostru, cât acela de-a distrage atențiunea noastră dela eternele uneltiri ale evreilor.

Această presă și-a atins într-o câțiva scopul. Prin notițe scandalos de revoltătoare, prin informațiuni de o senzaționalitate scârboasă, ea a făcut, ca aproape toată opinia publică să fie ocupată într-o parte, în timp ce ovreimea își puna de altă parte planul în lucrare.

Și când corpurile legiuitoare se vor deschide, campania semită va începe cu mijloacele sale obicnuite, prin intrigi și surprinderi, prin lungșiri și cumpărări. Se știe chiar de pe acum numele cătorva Evrei de seamă, cari vor trece prin Camera și Senat.

Guvernul se folosește de agitația care domnește între spirite pentru a face drumul lesnicios acestor împământeniri surprinzătoare. Dar' presa cinstită trebuie să vegheze și să desmintă din vreme adevărul periculos.

Bulgarofilia.

Di Jancsó Benedek trece înire maghiari ca cel mai bun cunoscător al chestiei române și în legătură cu această chestie orientate. În considerația acestor legende, „Budapesti Hirlap“ a publicat la loc de frunte, în două numere, păreriile acestui politician improvizat la ocazie.

Nu vom sta să analizăm punct cu punct expunerile sale, care sunt luate de bani buni în cercuri soviniște, ci ne vom margini la un mic citat din care se poate vedea profunditatea și logica conjecturilor nemitului publicist.

Vo fiind de pre defășurarea chestiunii macedonene di Jancsó Benedek zice:

„Popoarele balcanice sunt popoare mici; ca să nu cadă pe rând, sau de odată, în mâinile vre-unui mari puterilor cuceritoare, trebuie să între în alianță unele cu altele. Balcanul în alianță, la rândul său, va deveni o mare putere. În această alianță rolul conducător va fi a celor 12 milioane de Români, pentru că românimea se întinde nu numai dela Nistru până la Tisza, ci și dela Carpați în jos până la Find și este cel mai numeros și cel mai compact element. Politica al cărei scop este întărirea elementului român în Balcani este în interesul și a celorlalte popoare balcanice, deoarece elementul român este acel ciment care va ține legate între ele diferitele neamuri ale confederației balcanice.

profesori de muzică. Astfel ajunse la o perfecție și o voce — ne mai pomenită.

Pe lângă calitățile artistice mai era și de o frumusețe rară.

Încă, de mult nutrise dorul de a păși în public, deci cu învoirea părinților plecă la Milano, unde se află cea mai renumită operă. Aici se prezentă direcțiunei Verdiene și se supuse unui examen. Vocea-i fu examinată. Atât directorul, cât și dirigenții capelei rămaseră încântați și-i preziseră un viitor strălucit. În unele din operele Verdiene păși pentru prima oară pe scenă. În curând se lăși prin oraș vestea, că publicul are să fie surprins și desfătat de o putere nouă.

Ziua debutării sosi. Spațioasa sală a operii era tixită de un public ales; locurile până la cel din urmă ocupate. Îndată după prima arle publicul izbucni în apăsate frenetice. Entuziasmul crescă după fiecare act. Marea și neîntrecută artistă fu chemată și rechemată de nenumărate ori. La sfârșit, insuficiența era la culme.

Locuitorii Nordului nu cunosc acel mod pasionat, prin care cel din Sud își știu manifestă entuziasmul lor.

În ziua următoare nu se vorbea alta de cât despre „steaua cea nouă“. Atât

„Este natural, că acest fel de politică agresivă nu numai Grecilor nu le-a plăcut, dar nu le-a plăcut nici Bulgarilor nici Sârbilor...“

Dacă Grecilor sau Sârbilor, cum și Bulgarilor nu le-a plăcut „politica agresivă“ a Românilor, și cu toate acestea au fost asasinați Români, Sârbi, și Greci, fără ca să se fi pomenit vre-un asasinat comis de vre-un Român asupra unui Grec, Sârb sau Bulgar, —

Când s'a descoperit un atentat bulgăresc contra vieții și a regelui Sârbiei, Când întreacă presa grecească își exprimă revolta față cu purtarea sarafoșistă, gromite sprigin răsbunătorilor asasinării mișelești alui Mihăileanu și cere exterminarea complotului de bandiți din Sofia,

Când Poarta, suverana Bulgariei ia măsuri energice contra clicii de bandiți, —

Când toată lumea condamnă pe Bulgari, tulburătorii păcii din Orient, — Atunci se găsește un savant, politician patentat, un maghiar, dl Jancsó Benedek, care să spună că Românii au aruncat în Balcani „tăciunele revoluției“.

Intr'un număr următor „Budapesti Hirlap“, saturat de liberalismul-jancsóiian, spune că ar trebui să se ceară explicații conducătorilor statului asupra „agitațiilor românești“ — în Balcani, cari și în țara noastră se urmează.

Așadar, Românul când umbla după dreptate face revoluție?

Bulgarul când asasinează și soviniștul maghiar când eludează legile — fac patriotism?

Vectica poveste a mielului care tulbură apa lupului!

„Tradarea“ din Ardeal.

Dacă ar fi să credem presei maghiare, în Ardeal s'a consumat o tradare mai gravă de cât cea cunoscută sub titlul „Ifrățirea dela Arad“...

Zărele maghiare publică adevărate următoarele:

„Ear acum lucrurile s'au copt atât de mult, că între țiszarși și Români din Ardeal legătura este de tot strănsă“.

Se vede că Dedu nu mai veghiază asupra fraților noștri din Ardeal! Noi cel puțin, nu credem că s'ar fi putut face „tradarea“ dacă era la conducerea organului „autorizat“ Dedul cel neadormit. El descoperă — ca să nu zicem inventa — trădarea în fașe. Prin urmarea, alarma lumea românească tadată. Ear sărind la mijloc cerberii

Novacovici, Pampu, Scuriu, v mol (cel cu propunerea ca sinodali aradași să fie închinți!) și alți pseudonimi, cine se mai doiește că nația era să fie scăpată? Am înșă, eată-i și pe frații ardeleni ajunși pe urma nefericiților aradași: au pactat cu cele Tisza!

Și încă cine a pactat? Di Cosma!

„Contele Tisza István — destăinuie un frunteș Român presă maghiare — a cătat necul cu noi pe teren economic. Și Ta găsit. A intrat ca acționar la banca „Albina“. A câștigat în chipul acesta influență imediată asupra politicii financiare române, astfel și asupra politicii noastre în general. Aceasta e pact, mă rog, între țiszarși și Români“.

Nu te cutremură Dedule?

Și cine va începe acum seria ca execute pe trădător? Pentru-că, încontenbil, tradarea ar fi cumplită, dacă ar fi văverată. Noi credem însă tot atâta de puțin în această tradare, cât de mult ridcam „tradările“ lui Dedu.

„Cel mai agil“...

Maș zilele trecute presa maghiară trecă înregistra știrea că în consistoriul metropolitan s'a discutat și hotărât să se mai înființeze trei episcopate române orientale.

Deși eram în măsură de a pute desmintim știrea, din care nimic nu se adevărat, nu ni-am ocupat cu cele ce în telegrafioase din Sibiu chiar foilor oficiale budapestane.

Și earăș nu-s decât puține zile, când presa maghiară înregistra altă telegramă a biroului oficios, în care i-se dă știrea obștei patriotice că „Tribuna“ va înce să mai apără dela anul nou încolo și în Rașiu se va retrage din politică.

Nu ni-am oprit nici asupra acestelor telegram. Dacă o înregistram, „autorizată“ ar fi tăbărit asupra noastră, zicând că călătorim în ne servim cu arme maghiare pentru a lovi în ei.

Ce să vedem însă? În numărul de Duminecă 23 Sept. sub titlul „Minciuna Șrienei“, „grupșii“ ne înjură cum numai pe vremea lui Dedu s'a mai pomenit. Ci noi suntem vinovați de cele ce se publică în zărele ungurești, „nu este adevărat că știrea s'ar fi telegrafiat dela Sibiu, ci scoasă din colonelele p'cătoasei fol — petișe naționale, — dela Arad“...

Alături de injurătură la adresa noastră ziarul fără prihană al mult onoraților gineri Coroianu și Tisza aduce laude colosale veneratului soțu Dr. Rașiu, despre care — eată, esclama generii, și presa maghiară zice că este cel mai agil frunteș al Românilor!...

Noi nici acum nu vom răspunde lui făcând personalități, ci pentru-că am înțeles acasă că răspundim știri neadeverate, pe-

CĂLUGĂRIȚA.

— Schiță. —

Void să urce cineva pe monte Pincio prin strada Sistina din Roma, trebuie să treacă pe lângă biserica „Trinită di Monti“, căreia îi mai aparține și mănăstirea „Dames du Sacré Coeur“. Biserica aceasta se deschide numai Dumineca dimineața înainte de oarele nouă și cu o oară înainte de a se cântă Ave Maria.

Când în oarele de după prânz călugărițele cântă cu acompaniament de orgă, biserica e tixită de evlavioși.

Cântecelile aceste sunt demne de ascultat. Cu atât mai virtos, că în cununa călugărițelor e una care cu vocea ei fermecătoare atrage, încântă întreg auditorul. Nu i-s'a cântat, cu toate acestea, când era în leagăn, că vocea ei va răsună vre-odată prin locașuri sfinte. Încă din cel mai frageți ani fu recunoscut în ea talentul musical. Părinții fetei bucurându-se de o stare materială bună, nu pregetară a-i desvolta și cultiva talentul înăscut, în școala celor mai celebri

politica, cât și bursele fură stilate a ceda tinerei primadone, care ca prin minune, ajunse la renume. Cele mai distinse persoane ale orașului îi făcură visita la hotel unde își avea cuartirul, ear' direcțiunea operii îi propuse un contract pe mai mulți ani, sub cele mai favorabile condițiuni.

Un impresario vicelan însă preveni direcțiunea și atrăgând atențiunea artistei, o împedecă de a se lega prin contract, purându-i în perspectivă un viitor mai splendid, triumfuri cu mult mai strălucite și venite mari. Ba o rugă chiar să-și conșeadă lui destiul și împreună să facă un turneu prin cele mai însemnate orașe, amând de străinătate și făcând alusiuni chiar și la America.

La toate aceste ea rămase rece, — din politetă îi ceru însă timp să se cugete; mai adause apoi, că din recunoștință față de milanezi dorește a mai da vre-o câteva reprezentații. Astfel se și întâmplă. Timpul liber îl petrecea în cercul celor mai bogate și distinse familii.

Pas de pas era gardată de tatăl ei fără de a cărui sfat și sprigin nu începea nimica.

După a cincea reprezentare a „Dirai“ căci astfel o numia acum lumea, îi se prezentă la hotel un ofițer, din a cărui tinde și purtare se trada originea de nobil. El fu primit de tatăl ei, care făcă unele cercări de a-și scuza fata, că e prea ostentivă din seara precedentă încă. Tinde ofițer însă, insistă pe lângă părintele ei să-i permită a face d-șoarele unele împărțări pentru D-sa de foarte mare importanță.

În sfârșit totuși i-se dete ofițerului ascultare. Cântăreața apără — ear' tatăl ei se retrase. Tindeul conte prin vrea câteva cuvinte îi descoperi, cum de la primul ei debut se simți răpit nu numai de arta ei, ci totdeauna și fermecat de simțirețegrească.

— Sunt sigur continuă el, că greu voi renunța la scena abia cucerită, dar voi aștepta cu paciență anul de-ardău, până când obosită de vieța de artistă voi permite a-ți cere mâna.

Propunerea aceasta o aduse pe bătă copilă într-o încercătură, încât momentu nu-și află cuvinte să răspundă. Recușându-se, reluă earăș conversația întreruptă. Cu o voce blândă, dar' resolută, îi replică:

ȘOAPTE

O luptă...

O luptă e viața
Și-i greu să lupți cu ea,
Și-i greu să faci pe voce
La toți precum ai vrea;

Dar mult mai greu e gândul, —
Cu el a te lupta,
Când sufletul se sbate
Și nu mai ști ce vrea.

Antico.

— Una la zi. —

Asigurând că nu iubește — ce băiat
marinimos — Traian ne dă, nouă, ziaristi-
lor român, următorul sfat:

„Și pe toți aceia, cari vreau să vă re-
ție în misiunea aceasta sacră, să-i tractați
după cum merită. Fiți fără nici o cruțare.
Primii ca principii vorbesc categorice din
agrărea împăratului german către soldații
sei înainte drumului spre China: *Kein Par-
don!*”

Eați de ce trebuie să fim adesea cruzi
cu tinărul secesionist!

Noutăți

Arad, 24 Septembrie n. 1900.

Șahul Persiei la Pesta. Capitala Un-
gariei a îmbrăcat haina de sărbătoare și e
la plină paradă. Se telegrafiază anume, că
azi, luni, la orele 7 seara se așteaptă so-
sirea acolo a Șahului Persiei *Muzaffer Ed-
din*, având să fie primit cu mare alaiu. La
gară va fi întâmpinat, între alții, și de o
companie de onoare cu muzica militară în
frunte și de 10 detectivi, toți pe bicicli. O
să vază Șahul multe minunății și în capitala
ungară. Păcat numai, că s'a prăpădit —
„*Os-Budavár*”-ul.

Jude instructor impuscat în oficiu.
Un comerciant decăzut *Milan Tadić* din
Starciova, năvălind Sâmbătă în biroul ju-
delui instructor *Răcz Lajos* din Panciova,
a tras asupra acestuia un glonț de revol-
ver, răbindu-l de moarte. Glonțul s'a oprit
în burta nenorocitului, care imediat a căzut
de pe scaun ca mort. A fost dus la spital,
de unde cu greu va eși cu viață. Asasi-
nul a vrut să ucidă pe avocatul *Gadjän-
szky*, negăsindu-l la tribunal însă, și-a
răsunat asupra judelei! Criminalul a fost
prins imediat și arestat.

Nou regulament pentru infanterie Se
anunță, că după anul nou viitor trupele in-
fanteriei din armata noastră vor primi un
nou regulament. Pentru-ca să fie pe deplin
corespunzător cerințelor practice, toate că-
peteniile trupelor dela pedestre au fost
provocate, să prepare câte-un proiect rela-
tiv la modificarea vechiului regulament.

Anul nou — ovreiesc. Azi e prima zi
din sărbătorile de anul nou (5661 dela fa-
cerea lumii) ale Ovreilor. Ca în toate ora-
șele din Ungaria, așa și în Arad nu găsești
din acest incident aproape nici o prăvălie
deschisă. Dovadă, cât de disparent e nu-
mărul comercianților creștini în țeara —
creștină.

Troicolorul prigonit în Brașov. Un
nou cas de revoltătoare prigonire a colorilor
noastre românești s'a întâmplat Vineri în
Brașov. Eați cum îl descrie acest cas
un martor ocular „*Gazetei Transilvaniei*”:
Azi (21 Sept.) între oarele 1—2 mergeam
din Brașovul-vechiu spre cetate. Ajuns în
strada lungă, ce ved? Polițistul Nr. 9 cu
numele *Beteze*, oprește o căruță, în care se
află și un tinăr român, Dumnez-u știe de
unde. Lute și degrabă polițistul se ră-
tește la el și-l provoacă să meargă cu el
la poliție. La început tinărul credea că
l'ar sémuit cu vr'un criminal, și aștepta ex-
plicație. Dar polițistul în loc să-l lămu-
rească, își vira mâna pe sub ilicul tinărului
și dând de niște bete roșu-galbin-vênēt, cu
care aceste era facins, le smâcește brusc și
violent, și sbiera către Românaș să meargă
numai de cât cu el. M'a cuprins mila de
bietul, om, care a trebuit să-și lase caii și

căruța și să meargă. Am mers și eu după
ei și am auzit cum polițistul făcea cu
bietul Român politică vicleană șovinistă.
Spunea tinărului, în bajocură firește, să nu
ia în nume de rău această persecuțiune,
căci doar' și în România e persecutat tri-
colorul unguresc. Românul nostru îi ră-
pundea, că a văzut pe Unguri în România
defilând pe strade cu steaguri ungurești,
fără a-l conturba poliția ori publicul. Așa
politisând au ajuns la poliție. De 'i-s'a în-
tâmpat tinărului aice, nu pot să știu. Atâta
însă am văzut, că polițistul *Beteze* eșind
din curtea poliției își răsuca mustețele de
bucurie, că a reușit să prindă un „*Valah*”
cu tricolor și că astfel a mântuit pârda-
nica de „*ideile de stat maghiar*”. Notez, că tot
acest polițist viteaz *Beteze* este acela, care
a fost prins și condus la poliție pe o
femeie din Valcele pe care poliția o pede-
paise destul de nemilos.

Cehii pentru Slovaci. Foaia cehică
„*Narodni Listy*” publică un apel, în care se
cer jertfe bănești „*pentru Slovacii prigoniți
de guvernul maghiar*”. Printre cei ce au con-
tribuit și până acum, figurează toți depu-
tații cehi mai distinși, cari au dăruit câte
10 coroane. Foile maghiare sunt rău supé-
rate pentru această faptă marimonioasă a
Cehilor.

Prințul de Abruzzo acasă. Intors dela
Polul-nordic, prințul italian de Abruzzo de
mai multe zile se află deja în patria sa,
sărbătorit cu însuflețire în toate părțile pe
unde se ivește. De Joi prințul se află în
Veneția, unde s'a dus să viziteze pe întristata
regină veduvă *Margareta*. În calea lui dintre
Roma și Veneția prințul pretutindeni i-s'a
făcut mari ovațiuni, îndeosebi însă în Bo-
logna, Ferrara, Padua și în Veneția. A fost
de tot mișcătoare scena, când prințul s'a în-
tâlnit cu regina veduvă. Se anunță, că prin-
țul se prepară pentru o nouă expediție la
Polul-nordic.

Alegere de învățator. Ni-se scriu ur-
mătoarele rânduri: — În ziua de 8/21 Sep-
temvrie a. c. am avut mulțumirea să ale-
gem în Crocna, învățator definitiv pe fostul
nostru învățator provisor *Sebastian Tonția*
cărui din pisna i-se puneau multe piedeci;
însă atât în comitet, cât și în sinod dînsul
a obținut majoritate de voturi 64. — Laudă
se cuvine conducerii drepte a d-lui presi-
dent și poporului vrednic și deștept. *Paul
Colțan*.

Un fabricant în grevă. Un mare fa-
bricant din Leibach (Carintia) a comis zilele
treceute un lucru neobișnuit. Muncitorii îi
ceruseră anume urcarea plășilor, și la asta
fabricantul a răspuns astfel, că a doua zi
a lăsat toate porțile fabricii dinaintea mun-
citorilor, și nu i-a lăsat la lucru până-ce
nu și-au revocat cererea făcută.

O comună „fericită”. Știți care? *Po-
prad-ul* din slovacime, un orașel cu magi-
strat regulat, care în ședința reprezentanței
sale din 18 l. c. a fost înzestrat cu un pri-
mar de *Jidan*. Și se cheamă dl nou primar
Dr. *Beer Zsigmond*, de profesie avocat.

Teatru și joc în Brad. Primum șere pu-
blicare invitare la reprezentațiunea teatrală
împreună cu dans ce se va aranja Sâmbătă
la 16 Septembrie st. v. 1900 în hotelul
„*Central*” din Brad. O parte a venitului
curat e destinată pentru fondul „*Con-
victului*” de la gimnaziul român gr.-or. din
Brad. Intrarea: Loc I. 1 fl.; Loc II. 80 cr.;
Parter 60 cr.; Copil 30 cr. Începutul la
7^{1/2} oare seara. Se reprezenta piesa „*O
serioasă pierdută*”, de I. L. Caragiale.

„*Foaia Pedagogică*”, ce deja în
al IV-lea an apare lunar în Sibiu, în
întindere de două coale, sub direcția
d-lui prof. Dr. D. P. *Barcianu*, are în
Nr. 9 (din 1 Septembrie) următorul
cuprins:

Excursiunile școlare, de Dr. Ioan Stroiă.
(Uimare și încheiere). — Modele de lecțiuni:
Peatra de var, patru lecțiuni din istoria
naturală (mineralogie), de Dr. D. P. *Barcianu*
(Lecția a II-a). — Tributul unei datorii, câteva
cuvinte la cel mai nou portret al metropo-
litolului Șaguna, de Dr. D. P. *Barcianu*.
— Din literatură școlară. — Informațiuni.
— Felurimi.

Abonamentul pe an: 6 coroane.
— Ca unica foaie bună și de spe-

cialitate, ce-o avem pe terenul pe-
dagogic, o recomandăm călduros tu-
tutor învțătorilor noștri.

„*Familia*” Nr. 37 dela 10/23 Septem-
vrie, e de următorul cuprins: *La Turnu-Se-
verin* (odă) de *Iosif Vulcan*. — *Mireasa fu-
rată* de *Margareta Moldovan*. — *Liniste* (poe-
sie) *Maria Cunțan*. — *Ioan Botezătorul*, tra-
gedie. — *Cântec de trestie* (După *Lunan*) *Sorin*. — *Minciuni de dragoste* (După *Delvan*)
Lia Măgură. — *Dănuitoarea japoneză*. —
† *Aron Densușianu*. — *Toamnă*, de *St.
Rusu*.

Din Panciova ni-se scrie: Încă nainte
cu un an fruntașii români din *Panciova* și
din ținutul *Panciovei* au subțernut rugări
la ministerul cultelor pentru înființarea unei
catedre de limba română la gimnaziul din
Panciova. Nici până azi însă nu ni-s'a dat
nici un răspuns. Afară de asta ceilalți cati-
chești dela gimnaziul din *Panciova* au sa-
lar, onorar dela stat, numai catichetul ro-
mân nu are. Până când să fie deconșiderate
drepturile și cererile noastre?

Donațiuni. Bunul creștin român
gr.-or. *George Radu* și soția sa *Reveca* născ.
Mirea din comuna *Rosbav*, a făcut o funda-
țiune, care constă din 10,000 cor. Din intere-
sele acestui capital au dispus fundatorii
să se acopere competențele parochului și să
se scutească poporul dela contribuțiile anuale
de câte 1 fl. 40 cr., ear' 50 fl. să se dea
învțătorului-cantor și poporul să se scutească
dela contribuțiile în bucate, prisosul să
se capitalizeze și cu timpul interesele să se
folosească și pentru scopuri culturale. —
Alt fondator generos este parochul *Zacharie
Ioanovicu* din *Curciu* și soția sa *Maria*
născ. *Popovicu*, cari au dat 18 jugăre de
pământ roditor pe seama bisericii pentru
trebuințele ei culturale. — Actele ambelor
donațiuni au fost aprobate zilele trecute din
partea Consistoriului din Sibiu.

D. Olănescu, ministru de interne al
României a demisionat; va continua însă
să gireze afacerile ministerului până la so-
sirea Regelui, când se va face o remaniere.
E vorba ca dl *Take Ionescu* să intre în mi-
nister.

Sinucis. Sâmbătă dimineața s'a spân-
zurat la locuința sa din *Budapesta* vice-
secretarul ministerial *Bérczy Andor*.

Epigramă.

Unii feiletonist.

Te-am făcut să lapezi lira
Și credeam că te-a salvat...

Torturezi acuma limba
'n proză, par' c'at fi... turbat.

Pff.

Ultime știri.

Răsboiul din China.

Hongkong, 22 Septembrie. Din
cercuri militare se anunță, că Chinezii
au incendiat capela catolică, au ucis pe
Chinezii creștini și au rănit grav pe
câți-va preoți. Trupe franceze au ple-
cat la fața locului.

Londra, 22 Septembrie. Se anunță din
Washington, că guvernul Statelor-Unite a
respins categoric proiectul german relativ la
tratativele și la condițiile de pace în China.

Washington, 22 Septembrie. Se
raportează semi-oficios, că *Francia* și
Rusia sunt de acord să înceapă tra-
tativele de pace cu *Li-Hung-Ciang*.

Răsboiul din Transvaal.

Londra, 22 Septembrie. Cu data
20 l. c. se raportează din *Lourenco-
Marquez*: Podul rîului *Komati* a fost
nimicit de Buri și comunicația trenu-
rilor este întreruptă.

Pretoria, 22 Sept. *Roberts* s'a relator
aice. *Timpul plecării lui în Anglia* încă nu
e fixat.

Editor: Aurel Popovici Barcianu.
Red. respuns: Ioan Russu Șirianu.

Încă-odată întrebările și desfidem să
deamintăm:

1) Adevărat este ori nu, că sub con-
ducerea înțeleaptă a mult veneratului Dr.
Rădu „*Tribuna*” nu mai este ziar cotidian,
care-ce nu-i cauză?

2) Adevărat este că „*Foaia Poporului*”
nu mai are de loc cauză și astfel nu mai
este serie politică?

3) Adevărat este că nici librăria nu
mai există?

Afirmările corespondentului nostru, pri-
măre la înfloritoare stare a „*averii*” na-
ționale sunt absolut sigure și drepte. Auto-
rități nici n'au încercat să le desmintă, ci
s'au mărginit, ca și acum, să ne înjure.

Cât privește acum retragerea d-lui *Ra-
du* din politică, noi nici odată n'am afirmat
ceva. Dincontră: credem că nu se va
trage și am ris de naivitatea corespon-
dentului presei maghiare care afirma că,
de-ce se va retrage, dl *Rădu* se va con-
centra exclusiv advocaturii. Doar știm că dl
Rădu nu era în stare să exercite advoca-
tura nici la 1892, când s'a mutat la Sibiu;

dar atunci încoaci, ori cât ar fi de agil,
degrabă că n'a întinerit! La tot cazul are
de la minte, încât să prefero *presidenția*, fie
de la *Mosorie*, în loc să se apuce de muncă
după-ce a gustat din *viața pensionară*.

Șapoi pentru noi e și irelevant dacă
se retrage ori nu.

Rând-că autorizații scriu însă de hăr-
țuirea d-lui *Rădu*, n'ar face bine să ne spună:
de ce mărețe a săvârșit d sa decând a
ieși din țeară?

Și fiind că îndrăznesc să vorbească și
de jertfe, să ne ne spună cum, când și cine
în cel grupăți în giurul d-lui *Rădu* au chel-
tat 20.000 fl. pentru procese... Da, s'au
cheltuit bani; dl *Rădu* știe însă că noi cu-
ntăm sorgința lor și mai presus de toată
ce d-sa a încasat în numele cauzelor
naționale, dar din alșeu propriu n'a dat nici
o leacă!

Îndrăzneala „*grupaților*” merge până
a ne acuza pe noi că suntem organul unui
episcop și al unui fost prim-ministru.

Char dacă am fi, nu ni-ar fi rușine.
În considerăm adevărat prelat distinț pe P.
Șa *Goldiș* și la tot cazul nu mai puțin
naționalist ca dl A. *Hămșea*, pe care „*Tri-
buna*” voia să ni-l hărăzască episcop... Tot
ce ne închinăm patriotismului luminat și
naționalismului cald al d-lui *Sturdza*.

Cine a servit însă ca unealtă luptelor
de partid din România, și ant de zile a dîns
companie pe chestia închipuitei „*tradări*”?
Nu, ori „*Tribuna*”? Cine la 30 Ianuarie
(pentru acesta!) a scris că ar fi o crimă a se
întrăta școalelor române din Brașov în
nume guvernului unguresc, ear la 6 Febru-
arie și-a schimbat părerea? Cine nu și pu-
le închipui rezolvare mai sublimă a chestiei
noștre decât dânduse banii guvernului un-
guresc? Not, ori neprihănitul Dr. *Rădu*?

Un singur adevăr scrie „*Tribuna*” în
articolul său: asigură adică pe „*Alkotmány*”
și „*Adac*” s'ar retrage dl *Rădu* dela con-
ducere, partidul național nu e nimicit prin
aceasta!... După cum, peste tot, în par-
tădă nu se mai simte nimic despre existența
și activitatea agiului conducător!

— Die! Încă din cea mai fragedă
tinereță, arta se aștepta că menirea mea.

Pentru viața conjugală nu am atracție
de aceea, nici nu voiu nuti vr'odată
cămenea gânduri — prin urmare te rog

cu spera, că îmi voiu schimba părerile.

Ei o privi lung lung și cu tristeță, —
peț alie:

— Da, te pricep — dă-mi voie însă
s'apune că D-ta cunoști numai partea

ea bună a carierei de care ești orbită, nu
și cea slabă — sper însă, că după ce
individua și întriga te vor prigoni, dispuștată

îți vei aduce aminte de mine și atunci...

— O da, îl întrerupse ea, „sunt pre-
gătită la rozelor ghimpți — știu și aceea, că
nu voiu fi scutită de împunșturile lor și eu
laude aceste, dacă îmi doresc fericire, — nu pot
de cât ca drumul apucat odată să-l percurg
până la fine!

(Va urma.)

Banca generală de asigurare mutuală.

„TRANSILVANIA“

423 18-59

ÎN SIBIU.

asigurează pe lângă cele mai favorabile condițiuni :

1. în contra primejdiei de foc și de exploziuni; clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobile ș. a. ;

2. pe viața omului în toate combinațiunile, precum : asigurări de capitaluri în cazul morții și pentru terminuri fixate, de zestre și de rente.

Deslușiri se dau, și oferte de asigurări se primesc din comitatele: *Arad, Bichiș, Bihor, Ciomad, Caraș-Severin, Timiș și Torontal*

Agentura principală din Arad.

Strada (Széchenyi Nr. 1. casa dlui avocat Dr. Virgil Bogdan etagiul II.) precum și prin agenturile ceruale și speciale.

Imprumuturi ieftine pe amortisație

Recomand în atențiunea on. proprietari de pământ și proprietari de case în Arad-centru, că prin mijlocirea mea pot obține până la cele mai mari sume și pe lângă condițiuni foarte favorabile

imprumuturi ieftine amortisaționale ou amortisație de 15-50 ani.

Nu comput înainte nici un fel de remunerație, convertesc datorii vechi, de asemenea la dorință anticipez de la mine cheltuelile de intabulare.

Provocându-mă la faptul, că de mai mulți ani la foarte numeroși inși i-am implinit spre cea mai mare mulțumire a lor trebuințele de imprumuturi, rog cu toată stima pe on. domni proprietari de pământ și proprietari de case, ca în propriul lor interes cu deplină încredere să se adreseze mie cu afacerile lor de imprumuturi.

Imprumuturile sunt pe camete de **4% 4 1/2 și 5%**

pe lângă amortisare corespunzătoare din capital

Institut de imprumut pe imobile și moșii 453 18-18

Szűcs F. Vilmos

ARAD, Fă-ut Nr. 5, vis-à-vis cu moara Széchenyi.

Respons se dă numai dacă la întrebările ce se fac se adună și marcă poștală.

Em. Manno-Zissy

neguțătorie de produse și comisiune în Budapesta

Petőfi-tér 3.

În vederea recoltelor recente, îmi iau voie a-mi oferi serviciile mele la bursa de cereale domnilor economi, cari voesc a-și diriga afacerile lor de vânzare aici în cereale ca :

grâu, orz, ovės, cucuruz, rapiță etc.

Lucrez de mai mulți ani la bursa de cereale de aici cu succes, servesc onorațiilor mei comitenți de tot solid și estin.

Rog deci, ca cu ori-ce întrebare înasfel de afaceri să se adreseze la mine direct, în limba română, pe cari le voi rezolva întodeauna prompt.

Cu distinsă stimă :

Em. Manno-Zissy

Budapest, Petőfi-șer nr. 3

386 1-3

Numărul telefonului 10.

Alexandru Hoffmann

prăvălie de efecte de modă

la „Rândunică.“

Palatul teatrului.

Cel mai bogat asortiment ca prețuri foarte mici, efecte diverse.

Cravate de dame „Reform“ 25 cr. bucata.

Ciorapi pentru dame, domni și copii lucrati în închisoare recunoscuți de cei mai buni; prețul după registru.

Bluze pentru dame.

Rufarie pentru bărbați, femei și copii, se confecționează după măsură, dar sunt și în deposit.

Dantele, dela 5 cr. în sus, briuri și incingătoare dela 38 cr. în sus.

N. B. A sosit un nou transport din faimoasele mănuși de piele perechea numai 95 cr.

Numărul telefonului 10.

499 4-10

Institut de cură,

deschis de dimineața dela 6 ore până la 7 ore seara (abstrăgând orele dela 9-11 în. am.)

La dispoziția publicului stau următoarele mijloace de lecuire :

Scaldă în lumina electrică :

1. Reumă, podagră, sprindere de nervi (ischias), dureri la coaste și la față, nevralgia, sprindere de pelița peptului și a foalelui, otrăvire cu metal (argint viu, zinc, argint, plumb).

2. Morburii de sânge (cu ajutorul curei de mercuriu și iod), îngrășarea peste măsură, grăsimea de inimă, aprindere de pelița rinichilor, boala de zahăr (diabet).

3. Anemia, nevrastenia (slăbirea nervilor), nervositatea.

4. Morburii de piele învechite, scrofule, luparea etc.

După felul boalei, scaldă se poate face și urmată de lecuirea cu apă rece, de masaj sau împachetare. — Întrebuințarea odată costă : 1 fl. 25 cr. ; 15 bilete : 15 fl.

Camere pentru inhalație, după metoda dela Gleichenberg Ems, pentru aprinderi acute și învechite de gâtlee, de plumăni, cum și pentru dilatare de plumăni și astma. — Întrebuințarea odată costă : 75 cr. ; 15 bilete : 9 fl.

Cura cu apă-rece. Întrebuințarea odată : 60 cr. ; 15 bilete 7 fl.

Gimnastica svedeză pentru întărirea reconvașenților cu musculatura slăbită, pentru întărirea băieților și a oamenilor desvoltați, cari sufer de morburii de inimă și de strimțarea coșului peptului.

Taxa lunară dela 10 fl. în sus, după-cum e felul casului de boală.

Fie care bolnav se bucură de căutarea ce i-o prescrie medical sêu propriu, sau după sfatul ce însumi i-l dau. Ori-ce îndeplinire a curei se întreprinde sub veghierea mea personală.

Dr. A. HECHT,

450 30-30

Arad, strada Templom, palatul Minorităților. Telefon : Nr. 270.